

110. An-Nasr

Namn Suran har fått sitt namn från ordet *nasr* som förekommer i den första versen.

Uppenbarelsens period

Hadrat Abdullah ibn Abbas säger att detta är den sista suran i Koranen som uppenbarades, dvs. ingen fullständig sura sändes ner till Profeten efter denna. (Muslim, Nasa'i, Tabarani, Ibn Abi Shaybah, Ibn Marduyah).

Enligt Hadrat Abdullah ibn Omar uppenbarades denna sura under avskedspilgrimsfärden, mitt under Tashriq-dagarna i Mina, och efter den red Profeten på sin kamel och höll sin välkända predikan. (Tirmidhi, Bazzar, Bayhaqi, Ibn Abi Shaybah, Abd bin Humayd, Ibn Ya'la, Ibn Marduyah).

Bayhaqi återger i *Kitab al-Hajj* en tradition från Hadrat Sarra' bint Nabhan om denna predikan. Hon säger:

”Vid avskedspilgrimsfärden hörde jag Profeten säga: 'O människor, vet ni vilken dag detta är?' De sade: 'Allah och Hans Sändebud vet bäst.' Han sade: 'Detta är den mellersta av Tashriq-dagarna.' Sedan sade han: 'Vet ni vilken plats detta är?' De sade: 'Allah och Hans Sändebud vet bäst.' Han sade: 'Detta är *al-Mash'ar al-Haram*.' Sedan sade han: 'Jag vet inte — kanske möter jag er inte här igen. Var uppmärksamma: ert blod och er heder är heliga tills ni står inför er Herre och Han frågar er om era handlingar. Lyssna: låt den som är närvarande förmedla detta till den som är frånvarande. Lyssna: har jag förmedlat budskapet till er?' När vi sedan återvände till Medina gick det inte många dagar innan Profeten gick bort.”

Om man läser dessa traditioner tillsammans framgår att det gick ungefär tre månader mellan uppenbarelsen av Surah an-Nasr och Profetens bortgång — samma tidsintervall som historiskt låg mellan avskedspilgrimsfärden och hans död.

Ibn Abbas säger att när denna sura uppenbarades sade Profeten att han

hade informerats om sin död och att hans tid hade närmat sig. (Musnad Ahmad, Ibn Jarir, Ibn al-Mundhir, Ibn Marduyah).

I andra traditioner från Ibn Abbas sägs att Profeten förstod vid uppenbarelsen av denna sura att han hade fått besked om sin avfärd från världen. (Musnad Ahmad, Ibn Jarir, Tabarani, Nasa'i, Ibn Abi Hatim, Ibn Marduyah).

Umm al-Mu'minin Hadrat Umm Habibah berättar att när denna sura uppenbarades sade Profeten att han skulle lämna världen det året. Hadrat Fatimah grät när hon hörde detta. Då sade han:

”Av min familj kommer du att vara den första som följer mig.”

När hon hörde detta log hon. (Ibn Abi Hatim, Ibn Marduyah). En liknande tradition återges av Bayhaqi från Ibn Abbas.

Ibn Abbas berättar:

”Hadrat Omar brukade kalla mig att sitta i hans råd tillsammans med de äldre av Badr-kämparna. Detta ogillades av några av dem. De sade att de också hade söner som var som denna pojke — varför kallades just han? Omar sade att pojken hade den ställningen på grund av sin kunskap. En dag kallade han Badr-kämparna och mig. Jag förstod att han ville visa dem varför han kallade mig. Under samtalet frågade Omar: 'Vad säger ni om *Idha ja'a nasrullahi wal-fath?*' Några sade: 'Vi har befallts att prisa Allah och be om Hans förlåtelse när Hans hjälp kommer och vi får seger.' Andra sade att det syftade på erövringen av städer och fästningar. Några teg. Då sade Omar: 'Ibn Abbas, säger du detsamma?' Jag sade: 'Nej.' Han frågade: 'Vad säger du då?' Jag sade: 'Det betyder Profetens sista stund. När Allahs hjälp och seger kommer är det ett tecken på att hans tid har kommit. Därför ska han prisa Allah och be om Hans förlåtelse.' Omar sade: 'Jag vet inget annat än det du har sagt.'”

(al-Bukhari, Musnad Ahmad, Tirmidhi, Ibn Jarir, Ibn Marduyah, Baghawi, Bayhaqi, Ibn al-Mundhir)

Tema och ämnesinnehåll

Som traditionerna visar informerades Allah i denna sura Sin Sändebud att när islam hade segrat fullständigt i Arabien och människor började träda in i Allahs religion i stora skaror, då var hans uppdrag fullbordat.

Därefter befalldes han att:

- prisa och förhärliga Allah, genom vars nåd han fullgjort detta stora uppdrag
- be om förlåtelse för eventuella brister i sin tjänst

Här ser man tydligt skillnaden mellan en profet och en världslig ledare. En världslig ledare som uppnår sitt mål i livet firar sin triumf. Men Profeten — som på 23 år förändrade en hel nation i tro, moral, kultur, samhällsordning, ekonomi, politik och militär styrka, och lyfte den från okunnighet till att bli världens ledare — befalldes inte att fira, utan att ödmjukt prisa Allah och be om Hans förlåtelse.

Hadrat A'ishah berättar:

”Profeten brukade ofta recitera: *Subhanak Allahumma wa bi-hamdika, astaghfiruka wa atubu ilayk* (eller enligt andra traditioner: *Subhan Allahi wa bi-hamdihi, astaghfirullahi wa atubu ilayh*) i slutet av sitt liv.”

När hon frågade varför, sade han:

”Ett tecken har givits mig, och när jag ser det ska jag säga dessa ord. Det tecknet är: *Idha ja'a nasrullahi wal-fath.*”

(Musnad Ahmad, Muslim, Ibn Jarir, Ibn al-Mundhir, Ibn Marduyah)

I andra traditioner berättar A'ishah att Profeten ofta reciterade i ruku' och sujud:

Subhanak Allahumma wa bi-hamdika, Allahumma-ghfir li.

(al-Bukhari, Muslim, Abu Dawud, Nasa'i, Ibn Majah, Ibn Jarir)

Umm Salamah berättar att Profeten under sina sista dagar ofta reciterade:

Subhan Allahi wa bi-hamdihi

när han satt, stod, gick ut eller kom hem. När hon frågade varför, sade han:

”Jag har befallts att göra det.”

(Ibn Jarir)

Enligt Ibn Mas‘ud började Profeten efter denna sura ofta recitera:

*Subhanak Allahumma wa bi-hamdika, Allahumma-ghfir li.
Subhanaka Rabbana wa bi-hamdika, Allahumma-ghfir li, innaka
anta at-Tawwab al-Ghafur.*

(Musnad Ahmad, Ibn Jarir, Ibn Abi Hatim)

Ibn Abbas säger att efter uppenbarelse av denna sura började Profeten arbeta för det kommande livet med en intensitet som han aldrig tidigare visat.

KORANEN & SUNNAH

- [Bönen gudomlig befallning](#)
- [Nationalismens Uppkomst i den Muslimska Världen](#)
- ['Awrah för män och kvinnor inom och utanför bön](#)
- [Bönen mellan befallning och uphöjelse](#)
- [Regeln om att be i Haram-kläder](#)
- [Att upphöja Allahs befallning är att be](#)
- [Förstå Koranen](#)
- [Lycka eller elände i nästa liv](#)
- [Frågor och svar angående ahl al-Kitabs Kött](#)
- [Rasism: Finns det en lösning?](#)